

FRANKFORT, den 2. September.

Uit den *Spectateur Oriental* van den 14. Julij blijkt, dat het eerste bericht van het traktaat ten behoeve van Griekenland door een Fransch dagblad is bekend geworden. Het Smirnasche dagblad zegt daaromtrent het volgende:

» Volgens een door de *Etoile* van Parijs uit de *Times* overgenomen artikel, moet men verwachten, dat er een traktaat zal gesloten worden om de Grieksche aangelegenheden te schikken. Men gaat zelfs zoo verre, in dit artikel de maatregelen op te geven, welke men zal aanwenden, ingeval de Porte, de haar, in naam der onderhandelende Mogendheden, aangeboden bemiddeling niet zou willen aanvaarden. Naardien de Porte bij een manifest officieel heeft verklaard, geene vreemde tusschenkomst in hare binnenlandsche aangelegenheden te zullen toelaten, zien zich de Europische kooplieden aan den rand van een afgrond geplaatst. Daar de onderdanen der bemiddelende Mogendheden, ten gevolge van handelsverdragen en bepalingen; welke door de Porte nooit openlijk zijn overtreden, zich in Turkije hebben nedergezet, zoo vertrouwen zij, onder de bescherming dezer verdragen, aldaar in veiligheid te kunnen leven. Wij kunnen ons echter volstrekt niet verbeelden, dat het zoo verre zal komen, dat hun leven en eigendommen in gevaar zullen worden gesteld. De gezamenlijke regeringen, die de bevrediging van Griekenland willen bespoedigen, kunnen onmogelijk ten oogmerk hebben, dit door ten koste hunner eigene onderdanen te bereiken. Hetgeen de menscheit en godsdienst ten behoeve van een deel van de menscheit niet gebiedt voor den anderen. Wij hebben niet te vergeten, dat wij ons hier als bezitters van landen der Turken bevinden. Tot ons geluk mischien, deelen wij niet met miljoenen Grieken, die door alle provincien van het Ottomanische rijk verspreid zijn; dit denkbeeld moet ons geruststellen; wij mogen toch wel vooronderstellen, dat men ter bevrediging van in opstand zijnde provincien, geene zoodanige maatregelen zal nemen, die de rustig geblevene in gevaar zullen brengen. Het ligt dogenschijnlijk in het belang der Ottomanische regering, de voorgeslagene tusschenkomst uit een ander gezichtspunt te beschouwen, dan zij tot nog toe heeft gedaan. Deze tusschenkomst zal even zeer op de Grieken werken en hunne vorderingen inkorten. Zij kunnen zich niet tot eene redelijke onafhankelijkheid verheffen, welke zij nu op een enkel punt van het land bereikt hebben. Hunne verzuchting met de Porte is voor beide partijen even zoo groote behoefte, als eene noodzakelijkheid voor de rust van Europa. Een zwaard op de schaal te leggen, zou geen bewijs zijn, dat men de regten en het standpunt der oorlogvoerende partijen met onpartijdigheid had afgewogen. En evenwel is dit de pligt, en, zoo als wij gaarne willen gelooven, ook het oogmerk der bemiddeling. — Er staat een veld voor gewigtige gebeurtenissen open; diegenen, welke dezelve besturen, zullen ongetwijfeld het belang daarvan weten te berekenen: wat de in Turkije gezetene Franken aanbelangt, deze zullen, gelijk hun toestand en belang zulks vordopen, hun vertrouwen stellen op de gezanten hunner natie en op de schepenbevelhebbers in de nabijheid, wier waakzaamheid en bescherming zoo noodzakelijk zijn, en die gedurende de lange uitoefening van de hun toegekende kommandementen, regmatige aanspraak op de openbare dankbaarheid en aanhang verworven hebben.

Van den 3. September.

Berigten uit Konstantinopel van den 8. dezer melden, dat de Engelsche gezant, de heer *Stratford Canning*, het traktaat ten behoeve van Griekenland met eenen buitengewonen koerier ontvangen heeft. De gezanten van Frankrijk en Rusland verwachten nog aanschrijving; men denkt, dat zij na ontvangst derzelve het bekrachtigde traktaat afschappelijk als *ultimatum* zullen overgeven. Men kan het thans reeds daarvoor houden, dat de Porte daartegen strijdhelen zal. Sommigen gelooven zelfs, dat zij des noods aan de drie gezanten hunne passsen zal doen aantrekken, en meenen te bespeuren, dat zij eene ernstige houding waken, en reeds getoegzaam toont, dat de Sultan in geenen deele eene vreesachtig dacht, maar veelmeer zijne natie daardoor hoopt te elektriseren. De reis zijndi zou reeds verklaard hebben, dat de tijd gekomen was, dat der Porte niets anders overig bleef, dan handlen aan het werk te slaan, en de tegenwoordige staatkundige bogten in alle hare deelen te leeren kennen.

Wenen, den 28. Augustus.

Volgens berigten uit Konstantinopel van den 9. dezer, had de seraskier *Reschid-pacha* een korps van 5000 man in Attika achtergelaten, en was met zijne overige troepen naar Albanie opgebroken. (Het schijnt dus, dat hij niet met *Ibrahim-pacha* in Morea, mede zal werken) *Ibrahim-pacha* was bezig den oogst in Morea in te zamelen en naar de versterkte plaatsen brengen te laten.

Alle berigten stemmen daarin overeen, dat de Egiptische vloot in het midden der maand Julij bij Alexandria zeilree lag.

Het dagblad van Smirna meldt, dat de Grieken zich ongeding het bezit der citadel van Napoli di Romania betwisten.

MADRID, den 20. Augustus.

De magistraat heeft een onderzoek bevolen naar de aanleiding en de bewerkers van den opstand van den 16. dezer. Onderscheidene lieden van naam worden openlijk beschuldigd, daaraan deel genomen te hebben. Intusschen schijnt het regterlijk onderzoek tot dus verre vruchteloos te zijn afgelopen.

De pastoor *Molina*, die *Revoluto* onder toezigt der politie geplaatst had, heeft van de ontzetting diens ministers gebruik gemaakt, om in vrijheid te geraken; hij heeft zich namelijk naar Alcarria begeven, in welke provincie zijn aanhang, sedert den dood van *Bessieres*, altijd invloed gehad heeft.

— Volgens een bericht van den kapitein-generaal van *Saragossa*, bevinden zich in het gedeelte van Neder-Arragon, hetwelk aan Navarra grenst, twee benden, welke uit Catalonie derwaarts zijn overgekomen.

— Het bestuur, hetwelk de opstandelingen hebben opgericht, heeft zijnen zetel te Vich gevestigd. Hoezeer de president van dit bestuur, hetwelk eene Junta als die van Urgel is, nog niet openlijk bekend staat, gelooft men echter algemeen, dat de markies van *Mataflorida* er het hoofd van is.

LONDEN, den 1. September.

Gisteren is hier een koerier uit Rio-Janeiro doorgelopen; die naar Weenen gaat. Men zegt, dat hij overbrenger is van eene dépêche van Keizer don *Pedro* aan zijns broeder, don *Miguel*, waarin deze tot regent van Portugal wordt benoemd. Men weet niet of deze benoeming toe te schrijven zij aan de vrees van den Keizer, wegens de ziekte van zijne zuster, en, in dat geval, zou don *Miguel* slechts regent zijn onder het charter en in naam van *Donna Maria*; dan of hij is benoemd tot stedehouder van het koninkrijk Portugal en tot vertegenwoordiger van zijnen broeder. Daar de rijken van Brazilië en Portugal bij een traktaat van een gescheiden zijn, is het blijkbaar, dat de laatstgemelde schikking slechts voor eenen tijd kan zijn en ophouden zou, zoodra de vervulling der bij de constitutie, gemaakte voorwaarden, don *Pedro* in staat zullen stellen, om van zijnen Europischen troon afstand te doen.

— Kapitein *Wheeler*, van den schooner *Prinseps Victoria*, naar Batavia bestemd, is op de 28. dezer van de gebergten op *Amabona*:

« In de maand Mei II. was aldaar aangekomen eene brik onder Spaansche vlag, komende van Havanna. De kapitein had den regent des eilands (een zwarte, die zich onderscheidt door het dragen van een oud officiersgewaad) verzocht, aan zijn scheepsvolk eene woning te bezorgen, om eetwaren enz. in te ruilen. Dit verzoek werd gereedelijk ingewilligd. De ingezetenen voerden klein gevogelte, jonge varkens en geiten aan. Dit ging een dag goed; dan den volgenden morgen eischten de Spanjaarden meer voorwerpen, die de inboorlingen niet konden bezorgen, dewijl zij ze niet hadden. De Spanjaarden namen met hunne betuigingen geen genoegen, maar sleepten twee menschen aan boord van de brik en sloegen hen op eene onbarmhartige wijze, zoodanig, dat zij binnen weinig tijds stierven. De inboorlingen vlugten hierop naar de gebergten. Den derden dag kwamen er eenigen terug, en daar de Spaansche kapitein en zijn volk toen hoogst vriendelijk waren, keerden alle inboorlingen naar het dorp weder. Vier van het scheepsvolk sliepen aan strand, waar zij eene goede woning hadden en zeer wel behandeld werden. Den volgenden dag ging de inruiling tot 's middags voort, toen het scheepsvolk eensklaps gewapend op het land verscheen; en zonder de minste reden of aanleiding een hevig musketvuur op de arme, weerlooze ingezetenen maakte. Hoe velen er vielen is ligt na te gaan. Die het geluk hadden te ontkomen, vlugten weder naar de gebergten. De onmenscheijke Spanjaarden plunderden nu het dorp uit en sloegen alle in brand, zoodat alles vernield werd.

« Ik heb de ongelukkigen zelf gezien, terwijl zij tusschen de bouwvallen van een eens welvarend dorp dwaalden; de gebouwen zijn allen vergrield, behalve de kerk, welke alleen geplunderd is geworden. Nadat de onverlaten naar hun schip terug waren gekeerd, schoten zij van daar nog met het kanon op degenen, die nu en dan kwamen, om naar vrouw, broeder, zuster of kind te zoeken. Zondag den 26. Mei vertrokken zij. Hunne laatste kanonschoten heb ik nog gehoord.

« Ik kan den toestand niet beschrijven, waarin ik de ongelukkige inboorlingen vond, toen ik aan land kwam: ik zag ten minste vijftig nieuwe graven in en rondom de kerk, die van den gepleegden moord getuigden; daar was geen huisgezin of het had een lid verloren. Ik heb nog de wonden van vijftien personen verbonden.

« Het getal der omgekomenen en gewonden moet ten minste zeventig of tachtig bedragen; sommigen zijn met hunne huizen verbrand; anderen, die gewond waren, zijn door de Spanjaarden in zee geworpen.

« Het eiland behoort aan de Portugezen; maar al de bewoners spreken Engelsch, en beschouwen zich als tot ons land te behooren. Geene goe-

